

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8935

гр. София, 15.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **9804** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр.чл.144 АПК.

Образувано е по искане на кмета на Столична община, район „С.“, за изменение на решение № 5306/02.09.2021 г. по адм. дело № 9804/2020 г. на Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав, в частта с разноските.

Твърди се, че съдът необосновано е присъдил разноски, представляващи такси за издаване на скица от СГКК и за нотариална заверка на констативен протокол, които доказателства, макар приети по делото и кредитирани от съда, били неотнормирани към разрешаване на спора. Моли размерът на разноските да бъде намален на 10.00 лева.

Препис от молбата е връчен на жалбоподателя, като на основание чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпил писмен отговор от А. П. Г.. В него са изложени подробни съображения, че направените по делото разноски касаят събирането и представянето на доказателства, въз основа на които се формулира и изводът за нищожност на оспорената заповед.

Административен съд София-град, въз основа на твърденията на страните и фактите по делото, формира следните изводи:

Искането на кмета на Столична община, район „С.“ е процесуално допустимо, подадено е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от активно легитимирана страна.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл.143 ал.1 от АПК „при отмяна на акта в полза на жалбоподателя се присъждат разноските по производството“. В понятието „разноските по производството“ се включват всички разходи, които страната е направила във връзка с определени процесуални действия, каквито са и свързаните с представяне на писмени доказателства с цел приобщаването им към доказателствения материал по делото. Обратното би довело до финансово натоварване на жалбоподателят въпреки благоприятния изход за тях, както и до ограничаване на принципите на истинност и равенство по чл. 7 и чл. 8 от АПК, като предварително се презумира преценката на

съда за относимостта и необходимостта на доказателствата преди произнасяне по същество. Съответно, това не означава страните да правят необосновани разходи, такива, които са направени по тяхна лична преценка, вкл. и в размер, непропорционален на това, което се цели да се установи посредством събирането на конкретни доказателства.

На л. 86 от делото се съдържат доказателства за извършено плащане в размер на 20.00 лева в полза на СГКК – [населено място], по повод заявление от 16.02.2021 г. относно издаване на скица за имот или сграда в урбанизирана територия. По делото е приета скица от 25.02.2021 г. /открито съдебно заседание – протокол от 14.05.2021 г./. Скицата е използвана при изясняване на спорния факт къде в действителност е бил разположен автомобилът, като отразяване спрямо нея е направено от свидетелите, чиито показания са изслушани в хода на съдебното производство. Обстоятелството, че тази скица може да се използва за други дейности, е ирелевантно. Видно от датите на заявяване и извършване на административната услуга, с представянето на скицата се цели разколебаване тезата на административния орган за наличието на предпоставки автомобилът на жалбоподателя да бъде принудително преместен.

На л. 144 от делото е приложено копие на фактура за извършено плащане в размер на 70.80 лева за нотариалното удостоверяване съдържанието на посочена интернет страница, обективизирано в констативен протокол. Подробно в постановения съдебен акт са развити съображения дали чрез този констативен протокол се установява местоположението на процесния автомобил. Те не следва да се преповтарят.

Независимо от това, настоящата съдебна инстанция е длъжна да посочи, че представянето на тези доказателства е резултат от разпределената доказателствена тежест по чл. 170, ал. 1, чл. 171, ал. 5 и чл. 9, ал. 2-ал. 3 АПК. Дали чрез тях страната, която ги ползва, успява да защити своята теза е въпрос на преценка при изясняване на спора по същество. В конкретния случай не се оборва допустимостта и относимостта на скицата и констативния протокол за изясняване на спора от неговата фактическа страна. Друг е въпросът, че само тези две доказателства, приети и обсъдени по делото, не са достатъчни, за да се опровергават изводите на административния орган. Това не означава обаче, че след като страната не е успяла само посредством тях да докаже своята теза, разноските, които е направила, за да се снабди с тези доказателства и да ги представи в процеса, не се дължат.

Така мотивиран, на основание чл. 248, ал. 3 ГПК във вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на кмета на Столична община, район „С.“, за изменение на решение № 5306/02.09.2021 г. по адм. дело № 9804/2020 г., в частта относно присъдените в полза на А. П. Г. разноски от 100.80 лева .

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИС от определението да бъде връчен на страните на основание чл. 138,
ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: